

Гей, овіяв мене дим мужицьких хатин,  
Вбійчий запах шальвії та рути,  
Де вишневий садок, срібна вільха і тин  
Шепче слово задуми і смуги...

Де смерком із-за хат, від ланів конюшин  
Линуть тужні сопілчині нути,—  
Гей, овіяв мене спомин кращих хвилин,  
Що їх серце не встигло забути...

\*\*\*

Джерело:Цифрова Українська Бібліотека.